

UNES PETITES DIFERÈNCIES

L'altre dia em comentava un amic que al FULL ens queixàvem molt de l'extracció de terres al nostre terme però que això era el mateix que l'extracció de pedra de la serra de les moles i em canvi d'això, no en diem res (per raons personals, doncs bé, tot això em venia a la memòria mentre veia passar els camions banyeres pel camí Montsià; voldria exposar unes petites diferències, segons el meu parer, les quals es poden dividir de dues maneres, una social i l'altra econòmica.

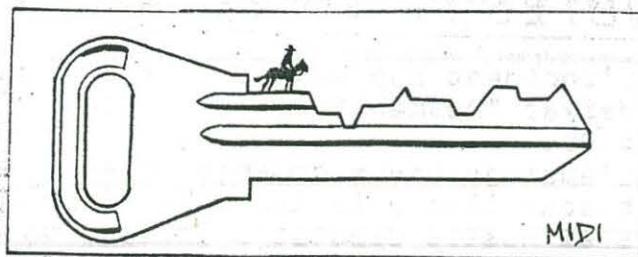
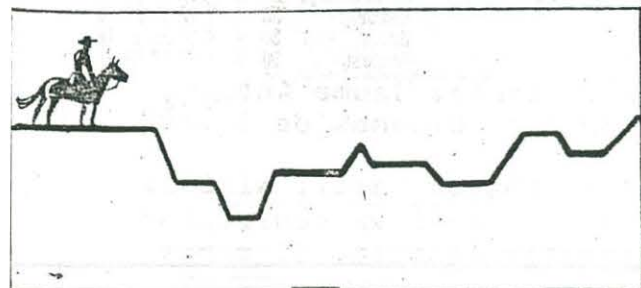
La diferència social és en el fet que mentre la terra que s'emporten és terra de conreu i sols se l'enduen per a conrear-la a un altre lloc deixant aquí bancals erms i molts de clots. La pedra que s'extrau de les pedreres serveix per a decoració i per a la construcció, de la mateixa manera que d'altres productes naturals com la fusta, el ferro... A més a més podem veure com a gairebé totes les pedreres es planten arbres fruiters per a donar ombra a part dels fruits. Però és que també les pedreres paguen una fiança al departament d'ecologia de la Generalitat que puja bastants milions de ptes., i això que les pedreres normalment estan situades entre maleses. Així podem veure que en aquest aspecte hi ha una bona diferència.

Quant a l'aspecte econòmic és que mentre l'extracció de terres la realitzen camions forasters i hòmens també forasters i els únics beneficis que queden al poble són per als qui han venut la finca, en el ram de la pedra hi treballen directament més de cinquanta persones totes del poble, a part de donar feina a camioners i mecànics. A més a més l'Ajuntament d'Ulldecona trau uns ingressos per l'arrendament d'aquestes serres.

El dia que arreglen el camí Montsià, heu pensat quant de temps durarà sense clots mentre passin aquests monstres de més de 30 tones?.

I per últim jo sempre penso amb orgull en les escultures que hi ha de la nostra pedra per tot arreu i la gran quantitat d'obres i places a tot Europa.

JORDI CASTELL

EDITA: E.R.C.

ULL DECONA
13 de maig 1988
Nº 55

PÒRTIC

«El nostre partit vol ser l'eix vertebrador del nacionalisme d'esquerres a Catalunya.»

Número 1 d'Esquerra Republicana

L'alegria de l'Hortalà

«El comportament de CDC és netament dretà; és clar que la política del PSOE també ho és.»

El projecte polític que encarna l'actual Esquerra Republicana es proposa superar la prova de les urnes, el 29 de maig. Joan Hortalà, l'actual secretari general del partit, encapçala la candidatura per la circumscripció de Barcelona, seguit per Josep Lluís Carod-Rovira, Àngel Colom i l'alcalde de Seva, Josep Palmerola. El cap de llista per Girona és Marçal Casanovas, diputat autonòmic durant la legislatura que ara acaba, el de Tarragona, Joan Sabanza, alcalde de Móra la Nova, i el de Lleida, Miquel Pueyo, president de l'Institut d'Estudis Ilerdencs.

Esquerra Republicana fa una oferta política nacionalista i d'esquerres. De vostè diuen que no té una imatge ni nacionalista ni d'esquerres, que té mala imatge, vaja.

— Contra els prejudicis, jo no hi puc fer res. Jo vaig entrar a Esquerra Republicana perquè pensava que els ideals d'aquest partit s'identificaven amb el que jo volia per a Catalunya, i aquí continuo, malgrat les vicissituds de l'Esquerra. Vull dir que no tinc imatge de transver-

— tinc una conducta molt extrovertida, més aviat alegre, i el concepte que alguns tenen de la gent d'esquerres és el de persones tristes, i jo no en sóc gaire, de trist. D'altra banda, hi ha la imatge del nacionalista radical com una persona esvalotada, i jo no en sóc, d'esvalotat, encara que tampoc no sóc terriblement assenyat, no; jo em considero normal, que estic dintre de les capes mitjanes de la població.

A títol personal, si vol que li digui la veritat, la meua imatge tampoc no em preocupa gaire; jo actuo com crec que he d'actuar, d'acord amb els meus principis i d'acord amb la meua manera de ser. Ja m'interessa desfer determinats malentesos, però no no pot estar obsesionat per una imatge jo em penso que equivocada que uns certs sectors tenen de mi. Jo crec que el meu comportament polític és coherent amb els principis del partit que avui em toca honor de ser-ne secretari general, i, en aquest sentit, tinc uns plantejaments esquerrans i republicans i aferrissadament nacionalistes.

— Segurament, la seva imatge de què parlem està circumscriba a una minoria polititzada, el gruix de la qual en cap cas no votaria tampoc ERC. I el que compta és tot l'electorat. En aquest sentit, l'enquesta del Diari de Barcelona del 25 d'abril, a l'hora de valorar

18 EL MÓN / 315 5/5/88

"LO FULL". EDITA : ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
D.L. T-1581-87 Carrer Major, 140,2n. Apartat: 54
Preu exemplar: 35 ptes. Subscripció mig any: 750 ptes.

Josep Lluís Níllan Mar. 12, 3 UILA

